

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.101/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Szepesi és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Szepesi István ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen média ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. november 6. napján kelt 23.K.33.998/2007/4. számú ítélete ellen a felperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000,- (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000,- (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Országgyűlés 2006. december 11-én fogadta el az egyes, az egészségügyet érintő törvénynek az egészségügyi reformmal kapcsolatos módosításáról szóló 2006. évi CXV. törvényt, amely többek között módosította a kötelező egészségbiztosítás ellátásáról szóló 1997. évi LXXXIII. törvényt, melynek következtében nincs lehetőség a továbbiakban az egészségbiztosítási alap terhére az extrém sportolás közben bekövetkezett baleset miatt szükségessé vált ellátások igénybe vételére.

A felperes 2007. január hó 15-én 20:13:25 óras kezdettel sugározta a ... című támogatott műsorszámát, melynek során azt a kérdést tette fel, hogy „Ön szerint jogos, hogy az extrém sportolók kórházi kezelését a társadalombiztosítás nem fizeti?”. A kérdéshez kapcsolódó szegmensben a megszólaló sportolók (barlangász, bázisugró), ... balesetbiztosítási tagozat vezetője, és ... államtitkár (híradó archív felvétele) fejtették ki véleményüket arról, hogy mekkora az extrém sportok kockázata, szükséges és ésszerű-e az, hogy az extrém sportok biztosítással kapcsolatos költségeit a továbbiakban ne a társadalombiztosítás, hanem maga a sportoló viselje. A riporter az összeállítás végén elmondta, hogy az extrém sport képviselői Alkotmánybírósághoz fordulnak.

Az alperes a 1573/2007.(VII.4.) számú határozatában megállapította, hogy a felperes e műsorszámával megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 18. § (5) bekezdésében foglalt, a támogató megjelenítésének tilalmára vonatkozó előírást, és az Rttv. 112. § (1) bekezdés a) pontja alapján felhívta a felperest a sérelmezett magatartás megszüntetésére. Az alperes hivatkozott az időszerűség fogalmát definiáló 1474/2002.(X.3.) számú határozatára, bírósági eseti döntésekre, arra, hogy a ... kifogásolt része nem sokkal korábban életbe lépett jogszabály miatt tiltakozó sportolókról szólt, a törvénymódosítás az egészségügyi reformhoz kapcsolódott, melyet egy parlamenti párt fémjeléz. A tiltakozók az Alkotmánybírósághoz fordultak.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt, annak hatályon kívül helyezését kérve a felperes terjesztett elő keresetet. Azzal érvelt, hogy a vitatott adás nem tekinthető időszerű eseménnyel foglalkozó műsorszámnak, csak a kiindulópontját adta a két héttel korábban életbe lépett jogszabály. A téma a korábbi Híradóban bírt hírértékkel, a későbbi felhasználás kizárja az időszerű minősítést. A ... adása minden szegmensében teljességgel politikamentes volt, az eseményeket nem politikai szempontúan mutatta be, azok politikai élű elemzésével, háttérével és értékelésével nem foglalkozott, az államtitkár szakemberként nyilatkozott, nem egy politikai párt álláspontját közvetítette.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A műsorszegmens vizsgálatát önmagában elvégezhetőnek találta. Az időszerűség fogalmát értelmezve nem tartotta követendőnek 1474/2002.(X.3.) ORTT határozatban foglaltakat, mert az időszerűségnek nem feltétlen és kötelező tartalmi eleme a politikai szempontú

bemutatás, elemzés és értékelés. A kifogásolt riportot időszerűnek minősítette arra figyelemmel, hogy a kérdéses törvényjavaslat decemberben került megvitatásra és elfogadásra, a műsorszám szegmense pedig januárban sugárzásra. A felperes a törvény hatálybalépését közvetlenül követő időszakban mutatta be azt, melynek aktualitását tovább erősítette az Alkotmánybírósághoz fordulás ténye, illetve az, hogy a decemberi ún. törvényhozási dömpingben bizonyos jogszabályok a közvélemény számára elsikkadhatnak és valóságos hatásukkal, csak a hatályba lépést követően szembesül az érdeklődő.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelem szerinti megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Azokat az érveket kifogásolta, amelyekkel az elsőfokú bíróság az időszerűséget meghatározta. Véleménye szerint az extrém sportokat űzőket ért változások, valamint az érvek, ellenérvek bemutatása alapvetően a nézők széles körét érintette. Úgy vélte, hogy az időszerűség és az aktualitás fogalmát együtt kell megvizsgálni. Utóbbi jelentése: jelenlegi, pillanatnyi, mai, sürgető, napi értékű. Az időszerűség relatív kategória, azonban a média elméletben az aktuális illetve időszerű kifejezést mindenképp az éppen történő események rögzítésére, közvetítésére használják. Nem lehet indoka az időszerűség megállapításának az a körülmény, hogy a jogszabály változás dömpingjében adott esetben a lakosság figyelme elsikkad. Visszautalt arra, hogy az államtitkári nyilatkozat a híradó archív felvétele volt, így a csatorna már a híradó bemutatásakor eleget tett az Rttv. 4. § (1) bekezdésében foglalt időszerűség követelményének, és hírt adott az egészségügyi reformmal kapcsolatos jogszabály módosításról.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, perköltséget igényelt. Vitatta a felperesnek az aktuális és időszerű fogalmát elemző jogorvoslati előadását, mert az időszerűség kritériumát mindig az adott témával összefüggésben kell értelmezni. A műsorszámban feldolgozottak politikai jellegét illetően a határozati álláspontját tartotta fenn.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a perben eldöntendő jogkérdést helyesen ítélte meg. Érveivel a másodfokú bíróság egyetért, azokat nem ismétli, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

Az időszerűség szubjektív kategória, az nem azonos az aktuális fogalmával. Lehet valami időszerű pillanatnyilag, és hosszabb időtartamon át is. Ebben az időbeliségben az újdonságérzet ragadható meg. Az egészségügy reform olyan lényeges, közéleti, politikai, szakmai vitát kiváltó esemény volt, amely hosszú időn át folyamatosan jelen volt a médiában. A téma nem csak napi hírértékkel bírt. Nem releváns, hogy a több jogszabályt módosító törvény 2006. decemberében keletkezett és arról a hírműsorok akkor tényszerű közlést adtak. Az annak apropóján később, az egészségügyi reform egyik elemének tekinthető rendelkezés hatásaival éppen szembesülő sportolói réteg véleményét feldolgozó, a jogalkotók célját, a lehetséges hatásokat bemutató műsorszám a korábbi híradásoktól függetlenül, a téma feldolgozásának újdonsága miatt időszerű.

Az alperes az ítélet - annak indokolási része - ellen fellebbezést nem terjesztett elő, így a műsorszám kifogásolt részének politikai vonzatára vonatkozó megállapításokkal a másodfokú bíróság nem foglalkozhatott.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperest a Pp. 78. § (1), és (2) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perkötségének megfizetésére.

A sikertelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés értelmében köteles a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2008. szeptember 24. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, **Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,**

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő